

Der er for mange, der får for meget, selv om de godt kan klare sig selv, siger Venstre og De Konservative. Men hvis man så ser på ændringsforslagene, ja, så ser man, at de gerne vil bruge over 1 mia. kr. på, at mennesker, der slet ikke er gået på pension, som stadig er vældig aktive på arbejdsmarkedet, alligevel skal have pension, og man vil i den samme pulje finde et par hundrede tusinde kroner, oven i købet ud over at få pension også skal have et tillæg til pensionen. Så man kan sige, at dette med, at der er for mange, der får for meget, selv om de godt kan klare sig selv, i hvert fald er et synspunkt, som Venstre og De Konservative forfølger på en anden måde end den, man tror, når de udtrykker det.

Så siger de, at der skal være orden i økonomien. Men der er forslag om milliarder af kroner i konkrete skattelettelser uden synderlig konkret finansiering. Som jeg sagde i mit første indlæg her i dag, hvor jeg redegjorde lidt nøjere for det, så mangler der faktisk på en række punkter finansiering af følgeudgifter, ligesom der er undervurderede skøn over, hvor dyrt det er at give de skattelettelser, som der regnes med. Der mangler faktisk ca. 8 mia. kr.

Og så er der næsten 3 mia. kr. i uadresserede besparelser, og endelig er der de 10 mia. kr. i ubekendt engangsindtægt under overskriften »Privatisering«.

Alt i alt har vi med denne debat således fået afsløret, at i hvert fald fem af de centrale budskaber, som Venstre og De Konservative forsøger at sende til offentligheden, var der ikke bund i i ændringsforslagene. Der er ikke fundet bund i dem i den debat, der har fulgt, og man har ikke kunnet give svar på spørgsmålene, som kunne have givet i hvert fald et skær af tilforlidelighed.

Jeg synes, det er godt, at en debat kan give det resultat. Det er ærgerligt, at det var det, der blev resultatet; men det var godt, at der kom et resultat. Jeg havde hellere set et resultat, hvor man havde vist en velvilje, et engagement, en leven op til mange af de målsætninger, man reklamerer med. Desværre så fik vi det resultat, at det vil man ikke. Men det er også godt at få det at vide; så ved vi nemlig, hvor vi bestemt ikke har Venstre og De Konservative, og det er på vej mod at skabe et fortsat godt samfund at leve i.

Thor Pedersen (V):

For at jeg ikke skal glemme det, vil jeg da starte med at takke finansministeren – jeg kan se, at finansministeren endda bliver siddende i stolen under min takken.

Jeg vil bede ministeren om at bringe takken videre til ministeriet, for jeg synes, at vi også i år i Venstre – og jeg går ud fra, at det gælder alle i oppositionen i øvrigt – er blevet ualmindelig godt betjent, når det gælder at få nødvendige oplysninger og papirer udleveret hurtigt og beredvilligt, hvad der er en helt nødvendig forudsætning for, at et parlament kan arbejde fornuftigt.

Den tak skal også lyde til Finansudvalgets Sekretariat. Også i år har vi oplevet en ualmindelig hurtig og velvillig betjening af medlemmerne i Finansudvalget, og det er synd, hvis vi glemmer også at sige det herfra.

Så vil jeg bare kort sige til fru Pia Gjellerup, at alt det, som fru Pia Gjellerup efterlyser at man nu skal debattere her i salen, jo giver indtryk af, at der slet ikke har været nogen debat.

Alt det, fru Pia Gjellerup efterlyser, tager det jo ca. 2½ måned at debattere, nemlig lige præcis den tid, der er, fra finanslovsforslaget lægges frem, og til forligene er indgået, for da er den politiske situation i store træk låst fast.

Det er jo dér, den politiske ageren skal finde sted, hvor man finder ud, hvem der vil være med til hvad, og hvor stor viljen til at mødes er. Det, fru Pia Gjellerup appellerer om, er i virkeligheden den debat, der finder sted uden for salen, når vi forsøger at lave det politiske håndværk.

Derefter kan man så være mere eller mindre tilfreds med det resultat, der foreligger, og jeg må jo sige, at det er tilfredshedsgraden, der kommer til udtryk i de ordførerindlæg, der så er her.

Jeg er glad for, at økonomiministeren også er her, for jeg vil godt lige gentage, hvad jeg så håber at ministeren er opmærksom på, at vi ikke har talt imod, at man opererer med engangsindtægter. Vi har ikke talt imod, at man fornuftigvis kan afhænde statslige aktiviteter, som lige så godt kunne være i andres ejerskab. Det skal blot ikke bruges til at dække over de egentlige strukturelle problemer i dansk økonomi. Man kan altså ikke bruge en massiv indtægt i ét år til at sige: Nu har vi løst strukturproblemet. Så er det, at man putter blå i øjnene på sig selv og i øvrigt på alle dem, der lytter til politikerne.